

بررسی چشم انداز مصرف انرژی و انتشار گازهای گلخانه‌ای با بهره‌گیری از مدل LEAP (مطالعه موردی: شهر گرگان)

مریم قادریان*^۱، عبدالرسول سلمان ماهینی^۲، حمیدرضا کامیاب^۳

چکیده

در این پژوهش میزان مصرف انرژی و انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از آن در شهر گرگان مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفت. بدین منظور مدل تقاضا و عرضه شهر گرگان براساس سناریوی مبنا و سناریوهای بهبود مصرف انرژی با استفاده از مدل LEAP تا سال ۱۴۱۴ (۲۰۳۵) با در نظر گرفتن سال پایه ۱۳۹۵ (۲۰۱۶) توسعه داده شد. در سال‌های اخیر راه کارهای مختلفی برای بهینه‌سازی مصرف انرژی مطرح شده که از جمله مهم‌ترین راهبردهای کاهش مصرف انرژی و انتشارهای محیط‌زیستی در مقیاس شهری محسوب می‌شوند. این راهکارها به‌طور کلی عبارتند از: ۱- افزایش تدریجی قیمت حامل‌های انرژی مطابق قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، ۲- مدیریت انرژی در سمت تقاضای انرژی شهر، ۳- توسعه فن‌آوری‌های انرژی‌های تجدیدپذیر در سمت تقاضا و ۴- افزایش سهم CNG در بخش حمل و نقل شهری. ابتدا هر یک از این راهکارها در قالب یک سناریو در محیط مدل ارزیابی شد و سپس تأثیر آنها بر مصرف انرژی و انتشارهای محیط‌زیستی مورد بررسی قرار گرفت. در نهایت یک سناریوی جدید با نام سیاست‌گذاری انرژی شهر گرگان تعریف شد که حاصل ترکیب چهار سناریوی ذکر شده بوده و بیانگر اجرای همزمان کلیه راهکارهای بهبود انرژی و انتشارهای محیط‌زیستی شهر گرگان است. در پایان پژوهش پیشنهاداتی در مورد بهینه‌سازی مصرف انرژی براساس سناریوی سیاست‌گذاری انرژی شهر گرگان ارائه شده است.

واژگان کلیدی: سناریو، شهر گرگان، گازهای گلخانه‌ای، مدل‌ساز LEAP، مصرف انرژی

^۱ نویسنده مسئول: فارغ التحصیل کارشناسی ارشد علوم و مهندسی محیط زیست، گرایش ارزیابی و آمایش سرزمین، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران. maryamghaderian2010@gmail.com

^۲ دکترای محیط زیست، استاد و عضو هیئت علمی دانشکده محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران. mahini@gau.ac.ir

^۳ دکترای محیط زیست، استادیار و عضو هیئت علمی دانشکده محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران. hrkamyab@gau.ac.ir

۱- مقدمه

انتشار گاز دی‌اکسید کربن مرتبط با بخش انرژی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین گازهای گلخانه‌ای در جهان تداوم دارد. براساس سناریوی تعریف‌شده از سوی آژانس بین‌المللی انرژی (۲۰۰۹)، رشد سریع انتشار دی‌اکسید کربن مرتبط با بخش انرژی در نتیجهی رشد تقاضا برای انرژی‌های فسیلی تا سال ۲۰۳۰ ادامه خواهد داشت (خلیلی عراقی و همکاران، ۱۳۹۱: ۹۳). شهرها بخش عمده‌ای از انرژی جهان را مصرف می‌کنند و در نتیجه از تولیدکننده‌های اصلی گازهای گلخانه‌ای هستند. با بررسی میزان مصرف انرژی و تولید گاز دی‌اکسید کربن، مسئولین و مدیران ارشد می‌توانند سیاست‌های لازم را در ارتباط با مصرف انرژی در سطوح مختلف اتخاذ نمایند. انرژی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل تولید و ضروری‌ترین محصولات نهایی، جایگاه ویژه‌ای در رشد و توسعه اقتصادی کشور دارد. از سوی دیگر با توجه به گستردگی منابع انرژی در ایران و همچنین تأثیرات سوء مصرف انرژی بر آلودگی هوا و تغییرات آب و هوایی، برنامه‌ریزی برای مصرف انرژی اهمیت فراوان داشته و باید با دقت بسیار انجام گیرد. مصرف انرژی نهایی معمولاً در سه بخش نشان داده می‌شود: صنعت، حمل و نقل و سایر بخش‌ها که شامل ساختمان، بخش کشاورزی و خدمات می‌شوند (Perez-Lombard et al, 2007: 395).

در کشور ایران، صنایع به‌دلیل پایین بودن کارایی مصرف انرژی، توسعه صنایع انرژی‌بر، پایین بودن قیمت‌های فروش داخلی انرژی، عدم استفاده از تکنولوژی‌های نوین و بهره‌برداری نامناسب از ماشین‌آلات و تجهیزات صنعتی و فرسوده بودن آن‌ها، جزو پرمصرف‌ترین‌های انرژی به‌حساب می‌آیند. گاز از جمله مهم‌ترین حامل‌های انرژی است که نه تنها در تحول جامعه‌ی صنعتی نقش اساسی دارد، بلکه به‌لحاظ محیط‌زیستی نیز حائز اهمیت است. وجود ذخایر عظیم گاز طبیعی در ایران، ارزان بودن آن نسبت به دیگر فرآورده‌های نفتی و گستردگی شبکه‌ی گازرسانی در کشور انتخاب این سوخت را به‌عنوان سوخت جانسین، از لحاظ اقتصادی، توجیه‌پذیر می‌کند. این در حالی است که به‌دلیل سرمایه‌بر بودن این صنعت و مشکلات مالی، امکان افزایش ظرفیت تولید در کشور با محدودیت‌هایی مواجه شده است. از سوی دیگر، با ایجاد نگرانی‌های فزاینده در مورد اتمام منابع نفتی و احساس خطر نسبت به آلودگی محیط‌زیست، گاز طبیعی به‌عنوان سوخت برتر قرن حاضر مطرح شده است که در صورت توسعه فن‌آوری و ایجاد زمینه‌ی استفاده‌ی گسترده‌تر از آن در بخش‌های مختلف اقتصادی، اهمیت این منبع انرژی در قرن حاضر دوچندان خواهد شد (دیل و قنبرزاده، ۱۳۹۱: ۱۴۳). حمل و نقل صنعت عظیمی است که بخش عمده‌ای از میزان مصرف انرژی را در جهان به‌خود اختصاص داده است. در کشور ایران، بخش حمل و نقل پس از بخش‌های خانگی، عمومی و تجاری، دومین مصرف‌کننده‌ی عمده‌ی فرآورده‌های نفتی (عمدتاً بنزین، نفت و گاز) است و حدود ۳۰ درصد از کل انرژی مصرفی کشور را به‌خود اختصاص می‌دهد (ترازنامه‌ی انرژی ایران، ۱۳۹۴) و به‌عنوان یکی از اولویت‌های اصلی جهت اجرای اقدامات و فعالیت‌های بهینه‌سازی در کشور به‌حساب می‌آید. این بخش ارتباط تنگاتنگی با محیط‌زیست و به‌ویژه انتشار آلاینده‌ها و گازهای گلخانه‌ای دارد و به‌عنوان دومین بخش عامل انتشار بعد از نیروگاه‌ها شناخته شده است که حدود ۲۵ درصد از دی‌اکسید کربن بخش نهایی مصرف انرژی را تولید می‌کند. یکی دیگر از بخش‌های مصرف‌کننده‌ی انرژی در ایران، بخش ساختمان است. این بخش بیش از یک سوم انرژی مصرفی کشور را به‌خود اختصاص می‌دهد (شاه حسینی، افلاطون، ۱۳۹۳: ۲). بررسی انواع انرژی در بخش ساختمان نشان می‌دهد که عمده‌ی انرژی مصرفی در این بخش به‌ترتیب برق، گاز طبیعی و گازوئیل است که از این میان انرژی برق با توجه به سهولت عرضه، کاربرد بیشتر، کم‌خطر بودن و همچنین ملاحظات محیط‌زیستی در رتبه‌ی اول مصرف کشور قرار دارد. بیشتر مصرف انرژی برق در ساختمان‌ها شامل روشنایی، استفاده از لوازم

خانگی و دستگاه‌های گرمایش و سرمایش است (میرزایی، ۱۳۹۶: ۱۷). در بخش کشاورزی، شدت انرژی هر بخش به معنای ارزش افزوده در آن بخش است. کشاورزان برای استفاده از ماشین‌آلات و تجهیزات خود به انرژی فراوان و قابل‌دسترس نیاز دارند. هزینه‌های انرژی، به محل موردنظر و نوع محصول و نوع فعالیت‌های کشاورزی در آن منطقه بستگی دارد. استفاده از انرژی در بخش کشاورزی در مقایسه با سابقه انرژی در بخش‌های صنعتی و تجاری چندان بالا نیست. انرژی مورد نیاز بخش کشاورزی شامل زراعت و باغداری، دامپروری، شیلات و جنگل‌داری باید به‌نحوی تأمین شود که پایداری بخش کشاورزی حفظ شود. بررسی روند شدت انرژی طی سال‌های مختلف نشان می‌دهد که بهره‌وری انرژی در بخش کشاورزی کشورمان نسبت به متوسط کشور (متوسط بخش‌های مختلف اقتصادی) بیشتر بوده است؛ بنابراین می‌توان استدلال نمود که عمده‌ی انرژی بخش کشاورزی از فرآورده‌های نفتی حاصل شده و این نوع انرژی جایگاه بالایی در تأمین انرژی موردنیاز بخش کشاورزی دارد؛ در واقع در طول سال‌ها، استفاده از تجهیزات برقی، چاه‌های آب و تجهیزات موردنیاز در بخش کشاورزی بیشتر شده و در نتیجه نیاز به استفاده از انرژی الکتریکی نیز افزایش یافته است. درخصوص تأمین انرژی بخش کشاورزی ضرورت مدیریت انرژی در کشور ایران احساس می‌شود؛ به‌عبارتی، بهینه‌سازی انرژی و به‌کارگیری کارآمدترین فن‌آوری‌ها به‌منظور حصول یک دستاورد مشخص که در بیشتر موارد به کاهش مصرف انرژی منجر می‌شود (میرزایی، ۱۳۹۴: ۵).

۲- پیشینه تحقیق

تاکنون مطالعات بسیاری در زمینه‌ی کاهش مصرف انرژی و در نتیجه کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در جهان و همچنین کشور ایران صورت گرفته است، چراکه مدیریت مصرف از مباحث مهم در سطح جهانی است و از بهره‌وری انرژی و مدیریت مصرف به‌عنوان سوخت پنهان یاد شده و در کلیه‌ی بخش‌ها به‌عنوان سوخت پاک در نظر گرفته می‌شود. ارائه‌ی برنامه‌ی مدیریتی راهبردی مناسب در جهت شناخت پتانسیل‌های یک شهرستان در راستای بهره‌وری انرژی امری ضروری است و فعالیت‌های مبتنی بر صرفه‌جویی و اجرای راهکارهای بهینه‌سازی مصرف انرژی به‌عنوان یک سرمایه‌گذاری مناسب در زمینه‌ی انرژی، موجبات صرفه‌جویی در هزینه‌های عمومی را برای مصرف‌کنندگان فراهم آورده و به رشد و توسعه‌ی شهر و در نهایت کشور کمک می‌نماید. بررسی‌ها نشان می‌دهند که شهرستان گرگان پتانسیل بالایی در بهینه‌سازی انرژی دارد، به‌نحوی که در بخش‌های مختلف می‌توان با سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، اجرای هدفمند برنامه‌ها و به‌کارگیری رویکردهای مختلف اقتصادی، حقوقی، فنی، آموزشی و غیره در مصرف انرژی صرفه‌جویی کرده و میزان انتشار گازهای آلاینده را به‌طور چشمگیری کاهش داد. از ویژگی‌های تحقیق حاضر نسبت به سایر مطالعات در حوزه‌ی انرژی را می‌توان چنین بیان کرد که در مطالعات پیشین، عمده‌ی پیشینی‌ها در میزان مصرف انرژی و انتشار گازهای آلاینده در مقیاس کشور بوده و مطالعات انجام‌شده در مقیاس شهری نیز تنها محدود به یک بخش خاص بوده است و تاکنون مطالعه‌ی گسترده‌تری در این زمینه در مقیاس شهرستان گرگان نیز انجام نگرفته است. در این پژوهش با استفاده از مدل‌ساز LEAP میزان مصرف انرژی و همچنین مقدار انتشار گازهای گلخانه‌ای شهرستان گرگان تا سال ۲۰۳۵ (۱۴۱۴) در بخش‌های خانگی، تجاری و حمل و نقل مورد بررسی قرار گرفته است. در ادامه خلاصه‌ای از نتایج مهم‌ترین پژوهش‌های داخلی و خارجی ارائه شده است.

۲-۱- سوابق داخلی

بزازان و خسروانی (۱۳۹۵)؛ در مقاله‌ای میزان انتشار گاز دی‌اکسیدکربن توسط بخش‌های مختلف تولیدی و خانوارها را با رویکرد داده- ستانده محیط‌زیستی مورد سنجش قرار دادند. براساس نتایج به‌دست آمده مشخص شد که سهم خانوارها در انتشار

آلاینده‌ی CO₂ به‌طور مستقیم ۴۱ درصد و به‌صورت غیرمستقیم ۲۹ درصد و همچنین سهم فعالیت‌های اقتصادی در انتشار این گاز آلاینده به‌طور مستقیم ۵۹ درصد و به‌صورت غیرمستقیم ۷۱ درصد است.

حیدرزاده و همکاران (۱۳۹۶)؛ در پژوهشی رابطه‌ی همبستگی میزان انتشار گاز دی‌اکسید کربن با جمعیت، نرخ شهرنشینی و تولید ناخالص داخلی در ایران را با استفاده از مدل رگرسیون چندمتغیره بررسی کردند. نتایج نشان داد که بین متغیرهای مورد مطالعه همبستگی بالایی وجود دارد و باید با تغییر تکنولوژی و جایگزین کردن منابع جدید انرژی به‌جای انرژی‌های فسیلی، این همبستگی را کاهش داد.

درودرگر و همکاران (۱۳۹۷)؛ در مقاله‌ای با استفاده از رویکرد جدول داده-ستانده، ردپای کربن در بخش حمل و نقل را مورد بررسی قرار دادند. نتایج تحقیق آنها نشان داد که بخش حمل و نقل ۱۱۴/۲۴ میلیون تن در سال دی‌اکسید کربن تولید می‌کند. همچنین، در میان زیربخش‌های حمل و نقل، حمل و نقل جاده‌ای بیشترین مقدار دی‌اکسید کربن را تولید کرده است.

کجویی و عمیدپور (۱۳۹۵)؛ در تحقیقی به تحلیل سناریو درباره‌ی پتانسیل کاهش گازهای گلخانه‌ای در بخش تولید برق ایران با استفاده از مدل‌ساز LEAP پرداختند. افق زمانی این شبیه‌سازی تا سال ۱۴۲۰ و سال پایه‌ی آن ۱۳۹۰ در نظر گرفته شد. نتایج مطالعه‌ی آنها نشان داد که انتشار گازهای گلخانه‌ای در سناریوی ادامه‌ی روند فعلی رشد متوسط سالانه‌ی ۵/۲ درصد را بین سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۴۲۰ دارد درحالی‌که تقاضای برق به‌طور متوسط سالانه ۶ درصد در این دوره رشد می‌کند. در سه سناریوی دیگر که شامل افزایش بازده تولید برق، انرژی تجدیدپذیر و هسته‌ای و همچنین ترکیبی از سناریوی افزایش بازدهی تولید برق و انرژی تجدیدپذیر و هسته‌ای بود با در نظر گرفتن سیاست‌های کنترل گازهای گلخانه‌ای، میزان انتشار این گازها به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای کاهش خواهد یافت.

محمدی و همکاران (۱۳۹۷)؛ در پژوهشی به شبیه‌سازی ترازنامه‌ی انرژی ایران تا سال ۱۴۲۰ و طراحی سناریوهای مدیریت طرف تقاضا و عرضه با استفاده از مدل‌ساز LEAP پرداختند. نتایج حاصل از مدل‌سازی در زیربخش‌های مختلف انرژی نشان داد که تقاضای انرژی رشد فزاینده‌ای خواهد داشت که این نتیجه‌گیری حرکت به سمت بهره‌گیری از سیاست‌های مدیریت تقاضا و عرضه‌ی انرژی و همچنین جایگزین کردن انرژی‌های تجدیدپذیر بادی و خورشیدی به‌جای سوخت‌های فسیلی را نمایان می‌سازد.

۲-۲- سوابق خارجی

شرکت بلومبرگ^۴ (۲۰۱۸)؛ در یک پژوهش از ابزار CURB جهت بررسی میزان کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای به‌میزان کمتر از ۳۶ درصد تا سال ۲۰۲۰ و همچنین ۸۳ درصد تا سال ۲۰۵۰ نسبت به سال ۲۰۰۵ در شهر اوکلند ایالت کالیفرنیا در آمریکا استفاده کرد. نتایج نشان داد که منبع ۸۶ درصد از گازهای گلخانه‌ای تولید شده، ساختمان‌های مسکونی و بخش حمل و نقل است؛ به‌همین دلیل تجزیه و تحلیل‌ها بر روی این بخش‌ها متمرکز شد.

دو و همکاران^۵ (۲۰۱۹)؛ در تحقیقی یک مدل پویای یکپارچه شامل هشت زیرمدل (اقتصادی-اجتماعی، صنایع نوع اول، دوم و سوم، مناطق مسکونی، حمل و نقل، دفع زباله و برق) را با استفاده از نرم افزار Vensim در طی سال‌های ۲۰۱۵-۱۹۹۱ میلادی در شهر شانگهای چین توسعه دادند تا روند انتشار گازهای کربن را از منظر سیستم برنامه‌ریزی شهری ارزیابی نمایند. نتایج

⁴ Bloomberg Associates

⁵ Dou et al

تحقیقات روند کلی افزایش مقادیر انتشار گازهای کربن را نشان داد که در سال ۲۰۱۵ به سه برابر در سال ۱۹۹۱ رسیده بود. این پژوهش همچنین نشان داد که تولید و مصرف برق اصلی ترین منبع انتشار گازهای کربن در شهر شانگهای است. هو و همکاران^۶ (۲۰۱۹)؛ در پژوهشی سناریوها و سیاست‌هایی را به منظور توسعه پایدار انرژی شهری براساس مدل LEAP ارائه دادند. این مطالعه در شهر شنژن چین انجام گرفت. در این پژوهش چهار سناریو تعریف شد که به وسیله آن‌ها می‌توان پیشبینی‌های آینده‌ی تولید و مصرف انرژی را از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ براساس مدل LEAP انجام داد. نتایج نشان داد که سیاست‌های بهسازی انرژی و ارتقاء ساختار انرژی اعمال شده در منطقه تأثیر قابل توجهی در کاهش مصرف انرژی دارند.

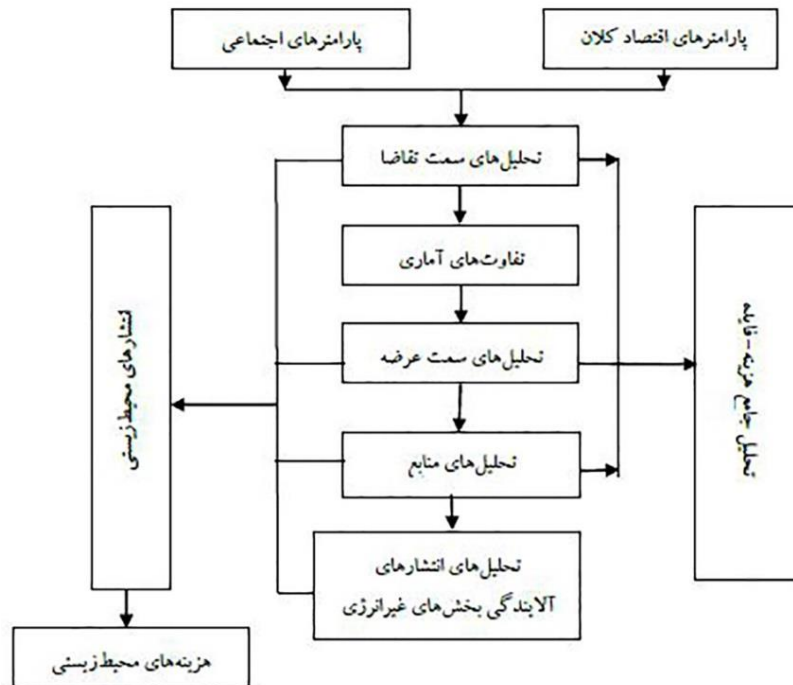
چی و همکارانش^۷ (۲۰۱۹)؛ روند توسعه مصرف انرژی و ساختار انرژی شهر پکن را در بازه‌ی زمانی ۲۰۳۵-۲۰۱۷ با استفاده از مدل‌ساز LEAP و براساس پنج سناریوی مهم شامل معیارها، نرخ رشد اقتصادی، ساختارهای مختلف صنعتی، حفاظت و ادغام انرژی مورد تجزیه و تحلیل قرار دادند. نتایج این مطالعه به این نکته اشاره دارد که مصرف انرژی در صنایع نوع سوم (خدماتی) همچنان در حال افزایش است و بالا بودن نرخ رشد نیز امری بدیهی است.

۳- روش پژوهش

مدل‌های انرژی، ابزاری استاندارد برای برنامه‌ریزی انرژی هستند که هدف از به‌کاربردن این مدل‌ها، صرفه‌جویی و کاهش هزینه‌ها در بخش انرژی و همچنین در بخش‌های مختلف مصرف مانند بخش خانگی، تجاری و عمومی، حمل و نقل، صنعت، کشاورزی و بخش مصارف غیرانرژی به حامل‌های انرژی، برنامه‌ریزی برای مدیریت تقاضا و عرضه در بخش انرژی است. در سال‌های اخیر تلاش‌های زیادی برای فرموله کردن و اجرای راهبردهای برنامه‌ریزی انرژی انجام شده و مدل‌های انرژی مختلفی در جهان ارائه شده‌اند. مدل برنامه‌ریزی بلندمدت جایگزین‌های انرژی LEAP یکی از این مدل‌ها است که کاربرد مهمی در زمینه‌ی برنامه‌ریزی و بهینه‌سازی انرژی دارد (مرادی و همکاران، ۱۳۹۲: ۶۰) و به‌عنوان مناسب‌ترین مدل برای تخصیص منابع انرژی ایران شناخته شده است (کاظمی و همکاران، ۱۳۹۲: ۵۹). در این پژوهش از مدل‌ساز LEAP به منظور ارزیابی میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای و مقدار مصرف انرژی در شهر گرگان تا سال ۲۰۳۵ استفاده شده و به دلیل اهمیت بخش‌های خانگی، تجاری و حمل و نقل و همچنین در دسترس نبودن داده‌ها و اطلاعات لازم در بخش‌های دیگر، روند تقاضای انرژی در بخش‌های فوق با استفاده از این مدل‌ساز مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است؛ بدین منظور ابتدا ساختار مصرف انرژی شهرستان گرگان در سال پایه‌ی ۱۳۹۵ ارزیابی شده و پس از ایجاد چارچوب و روش مدل‌سازی، تقاضای انرژی در بخش‌های ذکر شده بررسی و تشریح شد و در نهایت نتایج حاصل از مدل‌سازی مورد تحلیل قرار گرفت. با استفاده از نرم افزار LEAP، کاربران می‌توانند شبیه‌سازی ساختار داده‌های بسیار پیچیده‌ای را ایجاد نمایند. برخلاف مدل‌های اقتصاد کلان، LEAP سعی نمی‌کند اثر سیاست‌های انرژی را بر روی اشتغال یا تولید ناخالص داخلی تخمین بزند، اگرچه این چنین ایده‌هایی امکان ساخته شدن در پیوند با LEAP را دارند. همچنین، ویرایش جدید مدل‌ساز LEAP به‌طور خودکار ساختار بهینه‌ی مؤلفه‌های عرضه تحت سناریوها را تولید می‌نماید. از این رو از آن به‌عنوان ابزار پیشبینی که کاربران را قادر می‌سازد تا عرضه و تقاضای انرژی را در افق برنامه‌ریزی پیشبینی نمایند، استفاده می‌شود. جریان محاسبات در مدل‌ساز LEAP در (شکل ۱) ارائه شده است.

^۶ Hu et al

^۷ Chi et al

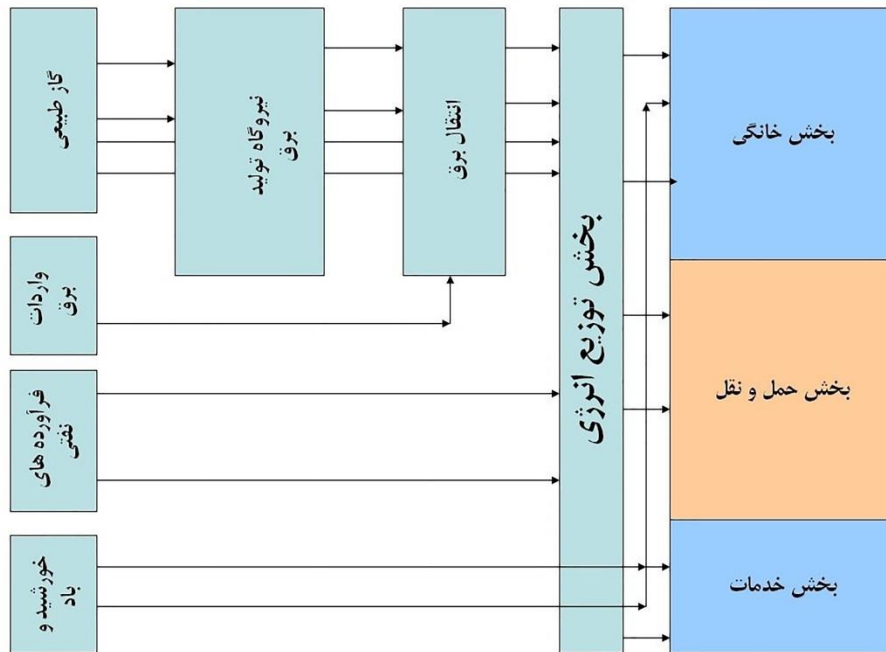

شکل ۱: جریان محاسبات در مدل ساز LEAP (منبع: مرادی و همکاران، ۱۳۹۲: ۶۱).

۳-۱- توصیف سیستم انرژی شهر گرگان و ترسیم سیستم مرجع جریان انرژی

سیستم انرژی شهر گرگان از دو سمت تقاضا و عرضه- منابع تشکیل شده است که سمت تقاضا بخش‌های خانگی، خدمات و حمل و نقل را شامل می‌شود. بخش خانگی در برگیرنده‌ی هفت زیربخش گرمایش فضا، آب گرم مصرفی، پخت و پز، سرمایش فضا، روشنایی، تبرید (یخچال و فریزر) و لوازم برقی خانگی همانند تلویزیون، لباسشویی و غیره است. بخش خدمات در برگیرنده زیربخش‌های مصرف‌کننده‌ی سوخت و برق است که هرکدام از این زیربخش‌ها خود به زیربخش‌های مختلف تقسیم‌بندی شده‌اند. بخش حرارت شامل زیربخش‌های گرمایش فضا، آب گرم مصرفی و پخت و پز بوده و زیربخش برق نیز شامل چهار زیربخش اصلی روشنایی، سرمایش فضا، تبرید و سایر موارد است. لازم به ذکر است که خود این زیربخش‌ها نیز از فن‌آوری‌های موجود و فن‌آوری‌های پربازده تشکیل شده‌اند. همچنین بخش حمل و نقل شهری گرگان نیز از زیربخش‌های ناوگان مسافری و باری تشکیل شده که خود ناوگان مسافری متشکل از زیربخش‌های مسافری سبک و زیربخش مسافری عمومی است که زیربخش مسافری سبک متشکل از زیربخش‌های سواری‌ها، وانت و موتورسیکلت بوده و مسافری عمومی نیز زیربخش‌های دیزلی، سی‌ان‌جی و مدرن را دربر می‌گیرد. باید توجه داشت که دلیل آوردن وانت‌ها در زیربخش مسافری سبک، مصرف بنزین آن‌ها و همچنین به‌طورکلی مشمولیت آن‌ها به‌عنوان ناوگان خودروهای سبک است. ناوگان باری نیز از خودروهای سبک باری، متوسط و سنگین تشکیل شده است. سمت عرضه‌ی مدل انرژی- محیط‌زیست گرگان نیز متشکل از بخش‌های برق و انتقال و توزیع گاز طبیعی بوده که آوردن این سمت به‌دلیل کمک به پوشش انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از مصرف برق شهری گرگان و همچنین احتساب هزینه‌های زنجیره‌ی عرضه انرژی در فرآیند تحلیل هزینه- فایده‌ی سناریوها

است. منابع نیز در برگرفته‌ی منابع اولیه و ثانویه بوده که در شهر گرگان با منابع ثانویه سر و کار داریم. سیستم مرجع جریان انرژی شهر گرگان به‌طور خلاصه در (شکل ۲) نشان داده شده است.

شکل ۲: سیستم مرجع جریان انرژی شهر گرگان (منبع: نویسندگان، ۱۳۹۹).

اجزای سیستم انرژی شهر گرگان در (جدول ۱) نمایش داده شده که مدل انرژی و محیط‌زیست این شهر بر مبنای دو مؤلفه‌ی سیستم مرجع جریان انرژی و اجزای مختلف سیستم انرژی طراحی شده و در محیط پلت فرم LEAP پیاده‌سازی شده است.

جدول ۱: اجزای مختلف سیستم انرژی شهر گرگان (منبع: نویسندگان، ۱۳۹۹)

ردیف	بخش اصلی	زیربخش‌های سطح ۱	زیربخش‌های سطح ۲	زیربخش‌های سطح ۳	فن‌آوری‌ها
۱	عوامل اصلی	عوامل اجتماعی	جمعیت، خانوار، اندازه‌ی خانوار، رشد جمعیت		
۲		عوامل اقتصادی	رانه‌های کلان	تولید ناخالص داخلی ایران	
۳				ارزش افزوده‌ی ایران	
۴				ارزش افزوده‌ی گرگان	
۵				رشد اقتصاد ملی	
۶				کشش اقتصاد استان گلستان به ملی	
۷				نرخ تسعیر ارز	
۸				قیمت حامل‌های انرژی	قیمت داخلی
۹		نفت خام، بنزین، نفت گاز، گاز طبیعی و برق (فوب خلیج فارس و مرزی)			
۱۰		سایر	شدت مصرف انرژی و سهم زیربخش‌ها از گاز و برق	خانگی و خدمات	
۱۱	خانگی	گرمایش فضا	بخاری، مرکزی، پکیج و انواع پربازده		
۱۲		آب گرم مصرفی	آب گرم‌کن گازی موجود، پربازده، پکیج و خورشیدی		
۱۳		پخت و پز	های موجود و پربازده فن آوری		
۱۴		سرمایش فضا	کولر آبی، کولر گازی، پنکه و سایر		
۱۵		روشنایی	LED Wind و LEDPV و LED موجود،		
۱۶		تبرید	فن آوری موجود و پربازده		
۱۷		لوازم خانگی	فن آوری موجود و پربازده		
۱۸	سمت تقاضا	تجاری	گرما	گرمایش فضا، پخت و پز و آب گرم مصرفی	
۱۹			برق	سرمایش فضا، تبرید، روشنایی و سایر	
۲۰	حمل و نقل	مسافری	سبک	سواری شخصی، تاکسی، موتور سیکلت با فن آوری‌های موجود، پربازده بنزینی، سی‌ان‌جی و برقی	
۲۱				عمومی	دیزلی موجود، دیزلی پیشرفته، CNG و برقی
۲۲			باری	سنگین، متوسط و سبک	

ظرفیت، تلفات، مصرف سوخت، هزینه‌ها، ضریب بهره‌برداری و سایر	سیستم انتقال	انتقال گاز طبیعی شهر	عرضه	۲۳
ظرفیت، تلفات، مصرف سوخت، هزینه‌ها، ضریب بهره‌برداری و سایر	شبکه‌ی توزیع	توزیع برق در شهر		۲۴
ظرفیت، تلفات، مصرف سوخت، هزینه‌ها، ضریب بهره‌برداری و سایر	سیستم انتقال	انتقال برق		۲۵
ظرفیت، تلفات، مصرف سوخت، هزینه‌ها، ضریب بهره‌برداری و سایر	فن‌آوری‌های توربین گازی و سیکل ترکیبی	نیروگاه تولید برق		۲۶
-	نفت خام و گاز طبیعی	اولیه	منابع	۲۷
بنزین، نفت گاز، برق و سایر		ثانویه		۲۸

۴- یافته‌ها

داده‌های مورد استفاده در مدل LEAP، طیف وسیعی از داده‌های مصرف حامل‌های انرژی، شدت مصرف انرژی، سطح فعالیت‌ها شامل جمعیت، ارزش افزوده و سایر موارد را دربر می‌گیرند. این داده‌ها عیناً در مدل وارد شدند و در فرآیندهای مدل‌سازی مورد استفاده قرار گرفتند. لازم به ذکر است که این داده‌ها به صورت مستند جمع‌آوری شد و یا مشمول برآوردهای قریب به یقین بودند. داده‌های اجتماعی شامل جمعیت، خانوار و اندازه‌ی خانوار در شهر گرگان بوده و داده‌های اقتصادی نیز شامل برآورد ارزش افزوده، تغییرات ارزش افزوده‌ی استان به ملی و سایر موارد بودند.

بررسی‌های انجام گرفته نشان می‌دهد که راهکارهای مختلفی برای بهینه‌سازی مصرف انرژی در بخش شهری در کشور در سال‌های اخیر مطرح بوده است که از آن جمله می‌توان به راهکارها و مصوبات شورای عالی اقتصادی و راهکارهای مطرح‌شده در دیگر سازمان‌های مرتبط نظیر بهینه‌سازی مصرف سوخت و ساتبا اشاره کرد. چکیده‌ی این راهکارها شامل موارد زیر است: راهکار ۱- افزایش تدریجی قیمت حامل‌های انرژی مطابق قانون هدفمند کردن یارانه‌ها (قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، ۱۳۸۸)

راهکار ۲- مدیریت انرژی در سمت تقاضای انرژی شهر گرگان

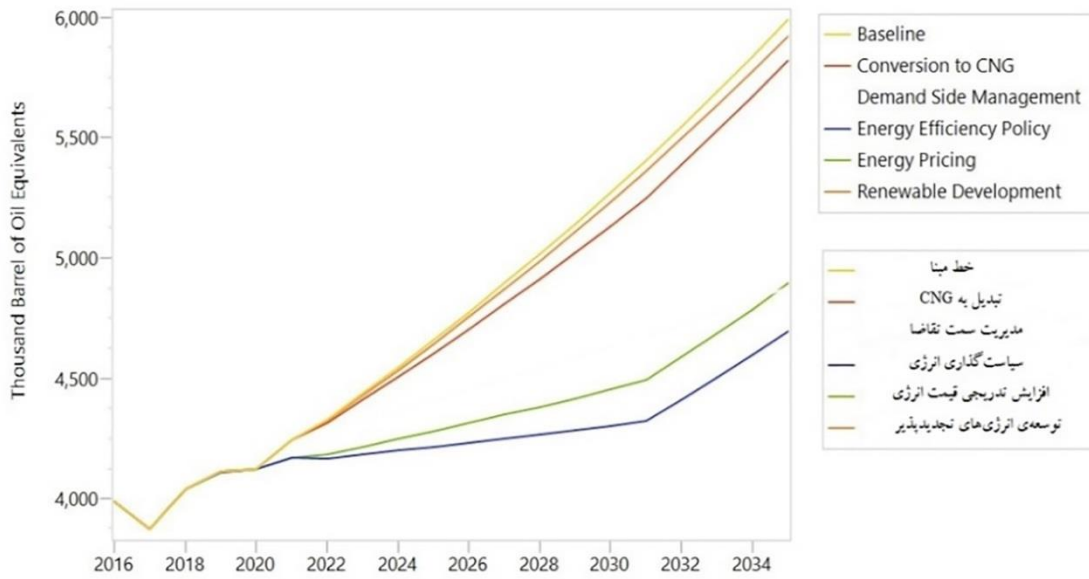
راهکار ۳- توسعه‌ی فن‌آوری‌های انرژی‌های تجدیدپذیر در سمت تقاضا

راهکار ۴- افزایش سهم CNG در بخش حمل و نقل شهری گرگان

راهکارهای فوق از جمله مهم‌ترین راهبردهای کاهش مصرف انرژی و انتشارهای محیط‌زیستی در مقیاس شهری محسوب می‌شوند که باید در محیط مدل ارزیابی شده و تأثیر آنها بر مصرف انرژی و انتشارهای محیط‌زیستی ارزیابی شود. برای مدل‌سازی و تحلیل این راهکارها در قالب سناریو، ابتدا داده‌های کلیدی آنها شناسایی شده و به صورت میدانی گردآوری شدند. سپس این راهکارها مدل‌سازی شده و نتایج حاصل از تحقق آنها مورد ارزیابی قرار گرفت (شکل‌های ۳ تا ۶).

Demand: Energy Demand Final Units

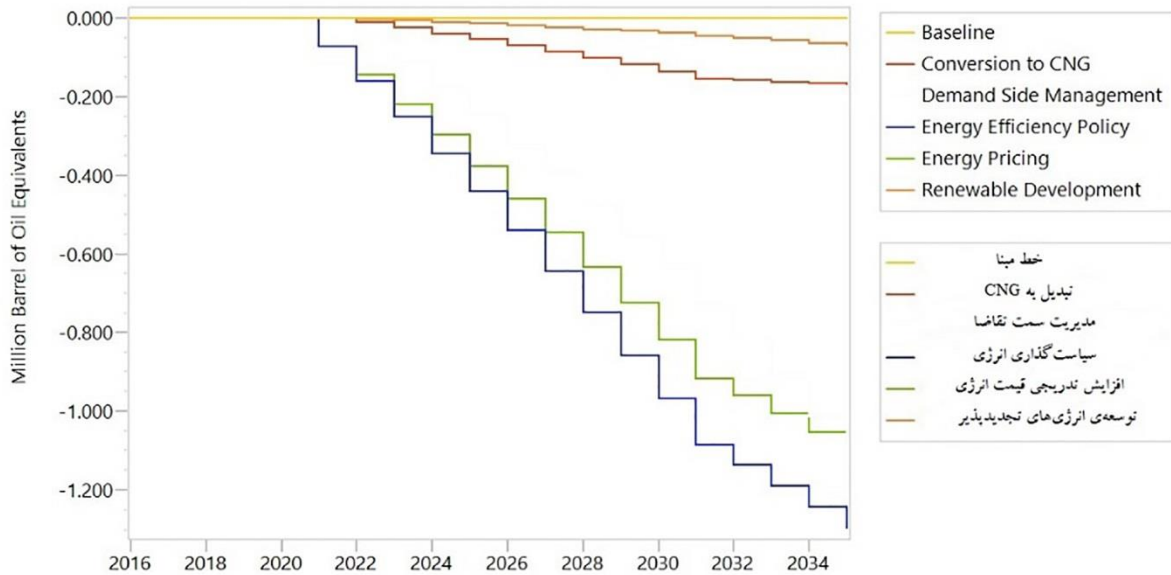
Fuel: Selected Fuels...

شکل ۳: روند و چشم‌انداز تقاضای انرژی شهر گرگان (منبع: نتایج پژوهش، ۱۳۹۹)

Demand: Energy Demand Final Units

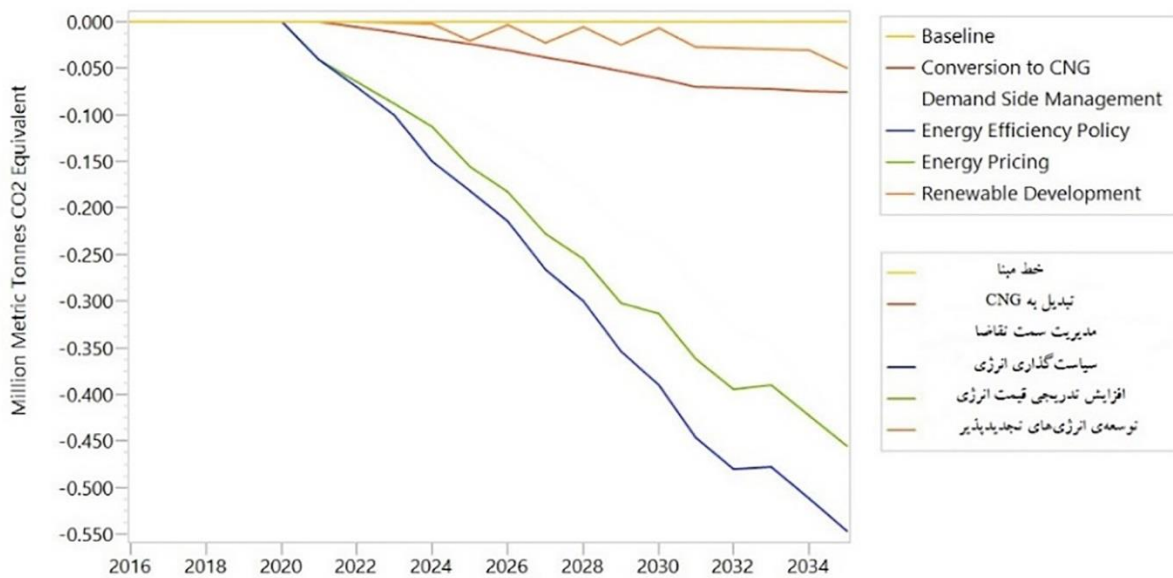
Fuel: Selected Fuels...

شکل ۴: روند و چشم‌انداز صرفه‌جویی انرژی شهر گرگان (منبع: نتایج پژوهش، ۱۳۹۹)

Environment: One Hundred Year Global Warming Potential

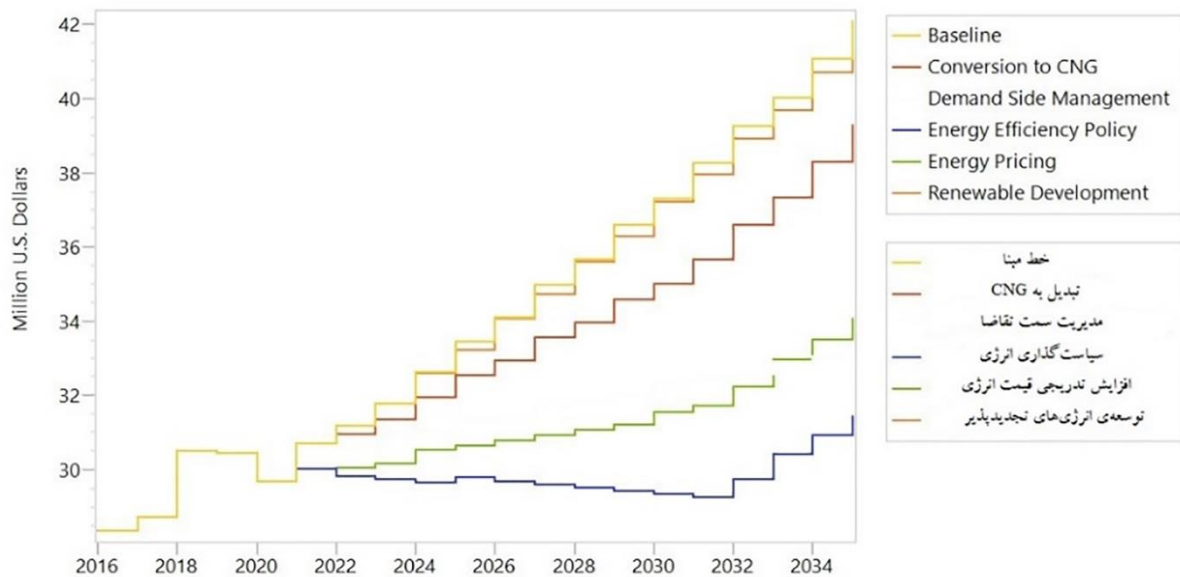
Fuel: Selected Fuels..., GHG: All GHGs

شکل ۵: روند و چشم انداز کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای شهر گرگان (منبع: نتایج پژوهش، ۱۳۹۹)

Social Costs

Social Cost Category: Environmental Externalities

شکل ۶: روند و چشم انداز هزینه‌های انتشارهای محیط‌زیستی شهر گرگان (منبع: نتایج پژوهش، ۱۳۹۹)

نتایج حاصل از اجرای مدل نشان می‌دهد که با تحقق هر کدام از سناریوهای بهبود سیستم انرژی شهر گرگان، تقاضای انرژی نسبت به سناریوی مرجع دچار تغییراتی خواهد شد. به طوری که انتظار می‌رود میزان کل تقاضای نهایی انرژی شهر گرگان در افق مدل‌سازی ۱۴۱۴ (۲۰۳۵)، در هر کدام از سناریوهای افزایش تدریجی قیمت حامل‌های انرژی، مدیریت انرژی در سمت تقاضا، توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر و عرضه به سوخت CNG در بخش حمل و نقل و نهایتاً سناریوی سیاست‌گذاری انرژی مطابق توصیف سناریوها، به ترتیب برابر ۴/۸۹۴، ۴/۸۷۷، ۵/۹۲۱، ۵/۸۲۲ و ۴/۶۹۶ میلیون بشکه معادل نفت خام شود؛ در صورتی که مقدار تقاضای انرژی در سال سناریوی مرجع در سال ۱۴۱۴ (۲۰۳۵) حدود ۵/۹۹۲ میلیون بشکه معادل نفت خام برآورد شده است. همچنین انتظار می‌رود میانگین رشد تقاضای انرژی در هر کدام از سناریوهای بالا به ترتیب برابر ۱/۰۸، ۱/۰۷، ۲/۱۰، ۲/۰۱ و ۰/۸۷ درصد در سال شود که البته این شاخص در سناریوی خط مبنا برابر ۲/۱۷ درصد در سال بوده است که اثربخشی هر کدام از تحقق بر تقاضای انرژی شهری گرگان را نمایش می‌دهد. یکی دیگر از شاخص‌هایی که برای بررسی اثربخشی هر کدام از راهکارها بر تقاضای انرژی در خط مبنا اهمیت بالایی دارد، مقدار صرفه‌جویی انرژی در هر کدام از سناریوهای بهبود سیستم انرژی شهر گرگان است. بررسی نتایج حاصل از اجرای مدل نشان می‌دهد که میزان صرفه‌جویی انرژی در هر کدام از سناریوهای افزایش تدریجی قیمت حامل‌های انرژی، مدیریت انرژی در سمت تقاضا، توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر و عرضه به سوخت CNG در بخش حمل و نقل و نهایتاً سناریوی سیاست‌گذاری انرژی در سال ۱۴۱۴ (۲۰۳۵) به ترتیب برابر ۱/۱۰، ۱/۱۲، ۰/۰۷، ۰/۱۷ و ۱/۳۰ میلیون بشکه معادل نفت خام خواهد شد. همان‌طور که از شواهد پیداست، بیشترین صرفه‌جویی در سناریوی سیاست‌گذاری انرژی (اجرای همزمان کلیه راهکارهای بهبود سیستم انرژی) و کمترین صرفه‌جویی نیز در سناریوی توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر اتفاق می‌افتد. یکی دیگر از شاخص‌های مورد بررسی، کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای بود. نتایج مدل‌سازی در سناریوهای مختلف نشان داد که تحقق هر کدام از راهکارهای بهبود انرژی و محیط‌زیست شهر گرگان باعث کاهش انتشارهای محیط‌زیستی خواهد شد. انتظار می‌رود میزان کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در هر کدام از سناریوهای افزایش تدریجی قیمت حامل‌های انرژی، مدیریت انرژی در سمت تقاضا، توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر و عرضه به سوخت CNG در بخش حمل و نقل و نهایتاً سناریوی سیاست‌گذاری انرژی در سال ۱۴۱۴ (۲۰۳۵) به ترتیب برابر ۰/۴۵، ۰/۴۳، ۰/۰۵، ۰/۰۸ و ۰/۵۵ میلیون تن معادل دی‌اکسید کربن در سال باشد. لازم به ذکر است که مطابق توافق‌نامه‌ی پاریس، ایران متعهد شده است که بین ۴ تا ۱۲ درصد از انتشار گازهای گلخانه‌ای خود را مشروط به شرایط مختلف نسبت به سناریوی خط مبنا پایین آورد و این راهکارها می‌تواند به بهبود و کاهش انتشار گازهای مخرب گلخانه‌ای یاری رساند. چهارمین شاخص، کاهش هزینه‌های محیط‌زیستی است. نتایج نشان داد که میزان کاهش هزینه‌های محیط‌زیستی در هر کدام از سناریوهای افزایش تدریجی قیمت حامل‌های انرژی، مدیریت انرژی در سمت تقاضا، توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر و عرضه به سوخت CNG در بخش حمل و نقل و نهایتاً سناریوی سیاست‌گذاری انرژی در سال ۱۴۱۴ (۲۰۳۵) به ترتیب برابر ۸/۰۳، ۸/۷۱، ۰/۵۸، ۲/۸۱ و ۱۰/۶۷ میلیون دلار در سال خواهد بود (جدول ۲).

جدول ۲: روند مصرف کل حامل‌های انرژی، میزان صرفه‌جویی انرژی، کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و کاهش خسارت‌های محیط‌زیستی در سناریوهای بهبود سیستم انرژی شهر گرگان (میلیون بشکه معادل نفت خام) (منبع: نتایج پژوهش، ۱۳۹۹)

شاخص	سناریو	۲۰۱۶	۲۰۱۸	۲۰۲۰	۲۰۲۲	۲۰۲۵	۲۰۳۰	۲۰۳۵
مصرف کل حامل‌های انرژی	عرضه به CNG	۳/۹۸۷	۴/۰۴۱	۴/۱۲۴	۴/۳۱۶	۴/۶۰۴	۵/۱۳۳	۵/۸۲۲
	مدیریت سمت تقاضا	۳/۹۸۷	۴/۰۴۱	۴/۱۲۴	۴/۲۸۵	۴/۴۱۰	۴/۶۳۴	۴/۸۷۷
	افزایش تدریجی قیمت انرژی	۳/۹۸۷	۴/۰۳۹	۴/۱۲۲	۴/۱۸۴	۴/۲۸۱	۴/۴۵۳	۴/۸۹۴
	توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر	۳/۹۸۷	۴/۰۴۱	۴/۱۲۴	۴/۳۲۶	۴/۶۴۳	۴/۲۳۲	۵/۹۲۱
	سیاست‌گذاری انرژی	۳/۹۸۷	۴/۰۳۹	۴/۱۲۲	۴/۱۶۸	۴/۲۱۷	۴/۳۰۳	۴/۶۹۶
صرفه‌جویی انرژی	عرضه به CNG	۰	۰	۰	-۰/۰۱	-۰/۰۵	-۰/۱۴	-۰/۱۷
	مدیریت سمت تقاضا	۰	۰	۰	-۰/۰۴	-۰/۰۲۵	-۰/۶۴	-۱/۱۲
	افزایش تدریجی قیمت انرژی	۰	۰	۰	-۰/۱۵	-۰/۳۸	-۰/۸۲	-۱/۱۰
	توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر	۰	۰	۰	۰	-۰/۰۲	-۰/۰۴	-۰/۰۷
	سیاست‌گذاری انرژی	۰	۰	۰	-۰/۱۶	-۰/۴۴	-۰/۹۷	-۱/۳۰
کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای	عرضه به CNG	۰	۰	۰	-۰/۰۱	-۰/۰۲	-۰/۰۶	-۰/۰۸
	مدیریت سمت تقاضا	۰	۰	۰	-۰/۰۲	-۰/۱۰	-۰/۲۳	-۰/۴۳
	افزایش تدریجی قیمت انرژی	۰	۰	۰	-۰/۰۶	-۰/۱۶	-۰/۳۱	-۰/۴۵
	توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر	۰	۰	۰	۰	-۰/۰۲	-۰/۰۱	-۰/۰۵
	سیاست‌گذاری انرژی	۰	۰	۰	-۰/۰۷	-۰/۱۸	-۰/۳۹	-۰/۵۵
کاهش خسارت‌های محیط‌زیستی	عرضه به CNG	۰	۰	۰	-۰/۲۱	-۰/۹۱	-۲/۲۹	-۲/۸۱
	مدیریت سمت تقاضا	۰	۰	۰	-۰/۳۷	-۲/۱۲	-۴/۹۵	-۸/۷۱
	افزایش تدریجی قیمت انرژی	۰	۰	۰	-۱/۱۳	-۲/۸۱	-۵/۷۴	-۸/۰۳
	توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر	۰	۰	۰	-۰/۰۱	-۰/۲۵	-۰/۰۸	-۰/۵۸
	سیاست‌گذاری انرژی	۰	۰	۰	-۱/۳۵	-۳/۶۸	-۷/۹۶	-۱۰/۶۷

۵- بحث و نتیجه‌گیری

در این پژوهش میزان مصرف انرژی و انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از آن در شهر گرگان مورد ارزیابی و تحلیل قرار گرفت. بدین منظور مدل تقاضا و عرضه شهر گرگان با استفاده از مدل‌ساز LEAP توسعه داده شد. بخش تقاضا شامل خانگی، خدمات و حمل و نقل و بخش عرضه متشکل از بخش‌های برق و انتقال و توزیع گاز طبیعی است. سال پایه در این مدل سال ۱۳۹۵ (۲۰۱۶) و سال افق مدل‌سازی ۱۴۱۴ (۲۰۳۵) در نظر گرفته شد. ابتدا مدل‌سازی سناریوی خط مبنا (مرجع) انجام شد تا روند میزان تقاضای حامل‌های انرژی در شهر گرگان در گذشته، وضعیت موجود و در سال‌های آینده بدون هیچ‌گونه دخالت در بهبود سیستم انرژی مشخص شود. در واقع سناریوی مرجع پژوهش برنامه‌ها، اقدامات، قوانین و مقررات انرژی است که تاکنون

معتبر بوده و فرض بر این است که این برنامه‌ها در آینده نیز تداوم داشته باشد. نتایج تحلیل سناریوی مرجع نشان داد که چشم‌انداز تقاضای حامل‌های انرژی طی سال‌های آینده روند افزایشی خواهد داشت. ارزیابی نتایج انتشارهای محیط‌زیستی نیز حاکی از آن است که میانگین رشد انتشار گازهای گلخانه‌ای در طول سال‌های ۱۳۹۵ (۲۰۱۶) تا ۱۴۱۴ (۲۰۳۵) به ۲/۱۷ درصد خواهد رسید که عمده‌ترین انتشار نیز مربوط به گاز دی‌اکسید کربن خواهد بود. برآورد هزینه‌های مربوط به انتشار گازهای گلخانه‌ای نیز نشان داد که در سال افق مدل‌سازی میزان این هزینه‌ها به حدود دوبرابر نسبت به سال پایه خواهد رسید. قدمت سیستم‌های مصرف‌کننده، عدم مدیریت انرژی، عدم رعایت استانداردهای مصرف انرژی، پایین بودن راندمان تجهیزات، ارتقاء نسبی رفاه عمومی، پایین بودن قیمت حامل‌های انرژی و فرهنگ نامناسب مصرف، از مهم‌ترین عوامل روند افزایشی مصرف انرژی در سال‌های آتی خواهد بود. در سال‌های اخیر راهکارهای مختلفی برای بهینه‌سازی مصرف انرژی مطرح شده که از جمله مهم‌ترین راهبردهای کاهش مصرف انرژی و انتشارهای محیط‌زیستی در مقیاس شهری محسوب می‌شوند. این راهکارها به‌طور کلی عبارتند از: ۱- افزایش تدریجی قیمت حامل‌های انرژی مطابق قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، ۲- مدیریت انرژی در سمت تقاضای انرژی شهر، ۳- توسعه فن‌آوری‌های انرژی‌های تجدیدپذیر در سمت تقاضا و ۴- افزایش سهم CNG در بخش حمل و نقل شهری. ابتدا هر یک از این راهکارها در قالب یک سناریو در محیط مدل ارزیابی شد و سپس تأثیر آنها بر مصرف انرژی و انتشارهای محیط‌زیستی مورد بررسی قرار گرفت. در نهایت یک سناریوی جدید با نام سیاست‌گذاری انرژی شهر گرگان تعریف شد که حاصل ترکیب چهار سناریوی ذکر شده بوده و بیانگر اجرای همزمان کلیه راهکارهای بهبود انرژی و انتشارهای محیط‌زیستی شهر گرگان است. نتایج تحلیل روند تقاضای انرژی در هر کدام از سناریوهای بهبود انرژی نشان داد که روند تقاضای انرژی در همه‌ی سناریوها نسبت به سناریوی مرجع کاهش خواهد بود و بیشترین کاهش تقاضا در سناریوی سیاست‌گذاری انرژی مشاهده خواهد شد؛ همچنین میزان صرفه‌جویی انرژی نسبت به سناریوی مرجع نیز بررسی شد و مشخص شد که بیشترین صرفه‌جویی در سناریوی سیاست‌گذاری انرژی و کمترین صرفه‌جویی نیز در سناریوی توسعه‌ی انرژی‌های تجدیدپذیر اتفاق می‌افتد. روند انتشار گازهای گلخانه‌ای نیز در هر یک از سناریوها مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان داد که تحقق هر کدام از راهکارهای بهبود انرژی و محیط‌زیست شهر گرگان باعث کاهش انتشارهای محیط‌زیستی خواهد شد و در این مورد نیز بیشترین کاهش در سناریوی سیاست‌گذاری انرژی رخ خواهد داد. از نظر کاهش هزینه‌های محیط‌زیستی نیز سناریوی سیاست‌گذاری انرژی اختلاف فاحشی با دیگر سناریوها نشان داد.

۶- پیشنهادات

بهینه‌سازی مصرف انرژی علاوه بر کاهش مصرف سوخت و حامل‌های انرژی منافع دیگری نیز دارد. از جمله‌ی این منافع می‌توان به کاهش نیاز به ظرفیت‌سازی در بخش‌های شبکه‌ی توزیع گاز و برق و احداث جایگاه‌های مواد سوختی نظیر بنزین، نفت گاز و CNG اشاره کرد. همان‌طور که نتایج مدل نشان می‌دهد، با اجرای سناریوی سیاست‌گذاری انرژی، از میزان تقاضای انرژی کاسته شده و صرفه‌جویی انرژی به‌طور قابل توجهی صورت می‌گیرد؛ در نتیجه نیاز به سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های انرژی شهر گرگان کمتر خواهد شد. از جمله منافع مستقیم این سیاست، مصرف کمتر سوخت توسط خانوارها خواهد بود که انتشار کمتر گازهای گلخانه‌ای را نیز به دنبال دارد.

- انتظار می‌رود نظام مهندسی ساختمان شهری گرگان با همکاری شهرداری نسبت به تقویت اجرای مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان در شهر گرگان اقدام نماید. اجبارسازی بهره‌گیری از پنجره‌های دوجداره و استفاده از مصالح با

ویژگی های عایق بندی نظیر بلوک های لیکا و هبلکس که عایق کافی ایجاد می کنند و در مقایسه با دیگر عایق ها مانند پلی یورتان هزینه کمتری دارند، الزامی کردن برچسب و رتبه بندی انرژی در ساختمان ها و همچنین اجرایی کردن مبحث ۲۲ مقررات ملی حفظ و نگهداری و ارتقای ساختمان های موجود با رویکرد بهینه سازی انرژی در ممیزی انرژی و اتخاذ راهکارهای منتج از آن در تعمیر و بازسازی، از جمله اقداماتی است که می توان برای صرفه جویی انرژی در ساختمان ها انجام داد.

- شرکت توزیع برق استان گلستان می تواند با همکاری ساتبا (سازمان انرژی های تجدیدپذیر و بهره وری انرژی برق) نسبت به برچسب گذاری لوازم برقی خانگی مانند یخچال و یخچال فریزرهای خانگی، ماشین لباسشویی، کولرگازی، اتوی برقی، لامپ و سایر وسایل برقی کوچک آشپزخانه اقدام نماید. این برچسب انرژی به خریدار کمک می کند که در هنگام خرید وسیله ای را انتخاب کند که در مقایسه با سایر وسایل موجود مصرف انرژی کمتر و کارایی بیشتری داشته باشد.

- تخصیص بخشی از بودجه و نقدینگی حاصل از عوارض برق برای موضوع بهینه سازی انرژی
- راه اندازی بازار بهینه سازی انرژی و محیط زیست موضوع آیین نامه ی شماره ی ۹۶/۱۷۴۶۷۱۰ مورخ ۱۳۹۶/۱۲/۱۹ سازمان برنامه و بودجه با رویکرد کاهش پیک برق

- استفاده ی مؤثر از پتانسیل رسانه های مختلف و شبکه های اجتماعی و بسیج برای آموزش، فرهنگ سازی و افزایش مسئولیت های اجتماعی مردم به ویژه آموزش و بسیج محلی مردم برای کمک به مصرف صحیح انرژی، آب و حفاظت محیط زیست

- استفاده از ظرفیت آیین نامه ی شماره ی ۱۳۱۵۶۴/ت ۵۵۵۳۴ مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۱۴ با موضوع جایگزینی محصولات کم بازدهی صنعتی و پرمصرف با اتخاذ رویکرد بیشترین اثربخشی در پیک بار تابستان

- اجرایی کردن کامل قانون اصلاح الگوی مصرف و اعمال جرایم ماده ۲۶ در صورت عدم رعایت شدت مصرف انرژی صنایع

- استفاده از تکنولوژی های جدید و مواد اولیه ی بهتر و سازگار با محیط زیست

- استفاده ی بهینه از مواد و بازیابی آنها در صنایع مختلف

۷- منابع

- بزازان، فاطمه و خسروانی، ندا (۱۳۹۵). سنجش میزان انتشار دی اکسید کربن توسط بخش های مختلف تولیدی و خانوارها ناشی از مصرف انرژی در ایران (رویکرد داده - ستانده محیط زیستی)، فصلنامه ی اقتصاد محیط زیست و منابع طبیعی، سال اول، شماره ۱، ۱-۲۵.

- حیدرزاده، حمیده، پوراصغر سنگاچین، فرزاد، رضوانی، جواد، و بهرامی، سجاد (۱۳۹۶). بررسی رابطه همبستگی میزان انتشار دی اکسید کربن با جمعیت، نرخ شهرنشینی و تولید ناخالص داخلی در ایران با استفاده از مدل رگرسیون چند متغیره، مطالعات علوم محیط زیست، دوره ۲، شماره ۴، ۵۲۶-۵۹۸.

- خلیلی عراقی، منصور، شرزهای، غلامعلی، و برخوردار، سجاد (۱۳۹۰). تحلیل تجزیه انتشار دی‌اکسید کربن ناشی از مصرف انرژی در ایران، محیط‌شناسی، سال ۳۸، شماره ۶۱، ۹۳-۱۰۴.
- دیل، فرزانه، و قنبرزاده، مریم (۱۳۹۱). نگاهی به رابطه‌ی مصرف گاز طبیعی در رشد اقتصادی و اولویت‌بندی مصرف گاز در کشور (گزارش)، مجله اقتصادی، شماره ۲، ۱۴۳-۱۴۸.
- شاه‌حسینی، رویا و افلاطیون، زین‌العابدین (۱۳۹۳). اهمیت بهینه‌سازی مصرف انرژی در ساختمان، چهارمین کنفرانس بین‌المللی رویکردهای نوین در نگهداشت انرژی، تهران.
- کاظمی، عالی، شکوری گنجوی، حامد، شکبیا، شیوا، و حسین‌زاده، مهناز (۱۳۹۲). انتخاب مدل مناسب برای تخصیص منابع انرژی در ایران با استفاده از فرآیند تحلیل سلسله‌مراتبی، نشریه‌ی انرژی ایران، دوره ۱۶، شماره ۲، ۳۱-۶۰.
- کچویی، محمدصادق، و عمیدپور، مجید (۱۳۹۵). تحلیل سناریو درباره پتانسیل کاهش گازهای گلخانه‌ای در بخش تولید برق ایران با استفاده از مدل‌ساز LEAP، نشریه‌ی انرژی ایران، دوره ۱۹، شماره ۳، ۱۰۱-۱۱۶.
- مرادی، محمدعلی، احمدی، سمیه، و عمیدپور، مجید (۱۳۹۲). توسعه‌ی مدل تقاضای انرژی در سطح ملی با استفاده از مدل‌ساز LEAP، پژوهش‌های برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری انرژی، سال اول، شماره ۳، ۵۱-۸۲.
- میرزایی، رحیم (۱۳۹۶). بررسی انواع اتلاف انرژی و راهکارهای بهینه‌سازی مصرف انرژی در بخش ساختمان، نشریه داخلی سازمان برنامه و بودجه استان آذربایجان شرقی، سال دوم، شماره ۷، ۱۶-۱۹.
- میرزایی، محمد (۱۳۹۴). مدیریت انرژی در بخش کشاورزی، شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی، تربت حیدریه.
- وزارت نیرو (۱۳۹۶). معاونت امور برق و انرژی، دفتر برنامه‌ریزی کلان برق و انرژی، ترازنامه‌ی انرژی سال ۱۳۹۴.
- Bloomberg Association, 2018, March. Pathways to Deep GHG Reductions in Oakland: Final Report.
- Chi, Y., Yuan, L., Li, H., Zhang, Y. and Bai, G. 2019. Using LEAP Model to Predict Energy Consumption of Beijing under the Constraint of Low-Carbon Economy. *Ekoloji Dergisi*. 107.
- Du, L., Li, X., Zhao, H., Ma, W. and Jiang, P. 2018. System dynamic modeling of urban carbon emissions based on the regional National Economy and Social Development Plan: a case study of Shanghai city. *Journal of Cleaner Production*. 172: 1501-1513.
- Hu, G., Ma, X. and Ji, J. 2019. Scenarios and policies for sustainable urban energy development based on LEAP model—A case study of a postindustrial city: Shenzhen China. *Applied Energy*. 238: 876-886.
- Pe´rez-Lombard, L., Ortiz, J. and Pout, C. 2007. A review on buildings energy consumption information. *Energy and Buildings*. 40 (3): 394-398. doi: 10.1016/j.enbuild.2007.03.007.

The prespective investigation of energy consumption and greenhouse gas emissions using the LEAP model (Case Study: Gorgan)

Abstract

This study evaluated and analyzed energy consumption and greenhouse gas emissions in Gorgan. For this purpose, the demand and supply model of Gorgan was developed based on the baseline scenario and scenarios of improving energy consumption using the LEAP model until 1414 (2035). In recent years, various strategies have been proposed to optimize energy consumption, which is among the most important strategies to reduce energy consumption and environmental emissions on an urban scale. These strategies generally include 1- Gradual increase of energy carrier prices according to the law of targeted subsidies, 2- Management of energy in the direction of the energy demand of the city, 3- Development of renewable energy technologies in the direction of demand and, 4- Increase of CNG share in the urban transport sector. First, each of these solutions was evaluated in the form of a scenario in the model environment and then their impact on energy consumption and environmental emissions was investigated. Finally, a new scenario was defined as the energy policy of Gorgan, which is the result of a combination of the four scenarios mentioned and indicates the simultaneous implementation of all strategies to improve energy and environmental emissions in Gorgan. At the end of the research, suggestions on energy consumption optimization based on the energy policy scenario of Gorgan are presented.

Keywords: Scenario, Gorgan, greenhouse gases, LEAP modeling, energy consumption